

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A tulipán (*Tulipa*) a Zárwatermők törzsébe, az Egyszikűek osztályába és a Liliomfélék családjába tartozó növény. A nemzetségbe több mint 100 botanikai faj és kb. 5600 nemesített fajta tartozik. A vadon élő tulipán fajok nagy része Közép-Ázsiában őshonos, de megtalálhatóak még Észak-Afrikában, Közel-Keleten, Távols-Keleten és Európában is.

A *Tulipa sylvestris*, azaz a Sárga erdei [tulipán](#) élőhelyét a helyi köztemető mellett Mezőberényben fedeztem fel 2010. áprilisában, a tulipán virágzási időszakában. A növény meghatározása a Körös-Maros Nemzeti Park munkatársainak segítségével valósult meg, melynek során kiderült, hogy egy Magyarországon ritkán előforduló tulipánfajtaról van szó.

Erről az eseményről a Békés Megyei Hírlap is tudósított, a megjelent cikk segítette a köztudatba való bekerülést.

„Ez a mediterrán régióban őshonos, kifejezetten kecses megjelenésű hagymás évelő, keskeny formájú virágokat hoz, melynek tojásdad, hegyes végű lepelleveli nemegyszer halványzöld csíkkal árnyaltak. A sárga virágok rendszerint egyesével, legfeljebb kettesével nyílnak a 25-40 cm magas száron. Mint általában a hagymások, az erdei tulipán is kedveli a termékeny, jó vízelvezetésű, meszes talajt, s a napos, félárnyékos fekvést.”

Forrás:

<http://www.edenkert.hu/vilagos-zold/zold-biznisz/tulipan-tulipa-sylvestris-kerteszh/3020/>

A köztemető melletti gyep -korábban a felekezeten kívüliek temetője, a tulipán első felfedezett élőhelye. Ezt a területet Mezőberény Város Képviselő-testülete 2012-ben helyi védettség alá helyezte. Azóta már megtalálták a növényt a helyi tót temető melletti részeken is. Valószínűleg hozzátartozók ültethették el valamelyik síron a különleges virágokat.

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett

A Sárga erdei tulipán Magyarországon szinte egyáltalán nem található meg, Dél-Európában és Nyugat-Európa egyes országaiban őshonos, vadon élő növény. A tulipán alakja ősi magyar népművészeti jelkép, motívuma a magyar hagyományban több helyen is megjelenik: falfaragásokon, kapufélfákon, fejfákon, kályhacsempéken, cserépedényeken, hímzésekben..

A növény egyik élőhelye Mezőberényben helyi védettség alatt áll, ritkaságával odafigyelést érdemel, a város és a térség természetes környezetének megőrzendő értéke.